

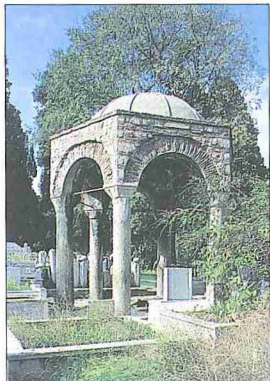
Karaca Ahmed'in sandukası

med'in ölümünden sonra şeyhlik ve ruh hekimliği vazifesini oğlu Eşref devam ettirmiştir. Ayrıca Hızır Abdal adında bir oğlunun daha olduğu bilinmektedir.

Karaca Ahmed'in Bektaşiliğe intisabı ve daha sonra bu tarikatın en önemli şahsiyetlerinden biri haline gelmesi Hacı Bektaş'tan ziyade Abdal Mûsâ ile ilişkisinden kaynaklanmaktadır. Karaca Ahmed'in Osmanlı topraklarında bulunduğu sırada bölgede yoğun bir şekilde Bektaşilik propagandası yapan Abdal Mûsâ kendisiyle Hacı Bektaş ocağının postnişini olması sıfatıyla görüşmüş olmalıdır.

Onun İstanbul, Afyon, Manisa, Aydın, Sivrihisar, Göynük, Makedonya'da yedi türbesi; Akhisar Karaköy, Eşme-Karaca Ahmed ve Manisa Horoz köylerinde üç makamı bulunmaktadır. Üsküdar'daki türbenin yanında Karaca Ahmed'in Horasan'da binerek Anadolu'ya geldiğine inanılan atının bulunduğu bir mezar daha vardır. Karacaahmet Mezarlığı da onun adına izâfe edilmiştir.

Karaca Ahmed'in ruh hastalarını tedavi eden bir hekim olduğu inancı, "Karaca Ahmed ulu velî / Uslu olur gelen delî" beytiyle günümüzde de devam etmektedir.

Karaca Ahmed'in atının mezarı olduğu inanan açık türbe – Üsküdar / İstanbul

Türbelerinde hasta tedavilerinin yapılması halkın ona karşı sevgisini ve Türk tıp folklorundaki yerini göstermesi bakımından önemlidir.

BİBLİYOGRAFYA :

Âşıkpaşazâde, *Târih*, s. 199-200, 204; *Vilâyetnâme* (haz. Abdülbaki Gölpınarlı), İstanbul 1958, s. 18-19; Ebülhayr Rûmî, *Saltuknâme* (haz. Şükrü Halûk Akalın), Ankara 1988, II, 45; Taşköprizâde, *eş-Şekâ'ik*, s. 12-13; Mecdî, *Şekâik Tercümesi*, s. 33; Hoca Sâdeddin, *Tâcü't-tevârih* (haz. İsmet Parmaksızoglu), Ankara 1999, V, 9; Âlî Mustafa, *Künhü'l-ahbâr*, İstanbul 1271, s. 55, 62; Balırcâde Mehmed Efendi, *Rauza-i Evliyâ* (haz. Mefail Hızlı – Murat Yurtsever), İstanbul 2000, s. 281; M. Fuad Köprülü, *Türk Edebiyatında İlk Mutasavvıflar*, İstanbul 1994 (İstanbul 1919), s. 259; M. Çağatay Uluçay, *Saruhan Oğulları ve Eserlerine Dair Vesikalar*, İstanbul 1940, I, 19, 25, 139-140; Edib Ali Baki, *Karaca Ahmed ve Delileri Tedavi Yurdu*, İstanbul 1947, s. 5 vd.; Nezihe Araz, *Anadolu Evliyalari*, İstanbul 1958, s. 417-420; Aysel Okan, *İstanbul Evliyalari*, İstanbul 1968, s. 78 vd.; Mehmet Yaman, *Karaca Ahmed Sultan Hazretleri*, İstanbul 1974, s. 70 vd.; Muharrem Bayar, "Afyon'da Yaşamış Büyük Velilerden Karaca Ahmed Sultan", *II. Afyon Araştırmaları Sempozyumu Bildirileri*, Afyon 1991, s. 67-71; İrene Mëlikoff, *Uyur İdik Uyardılar: Alevilik-Bektaşilik Araştırmaları* (trc. Turan Alptekin), İstanbul 1993, s. 159; Ahmet Yaşar Ocak, *Babailer İsyanı*, İstanbul 1996, s. 128 vd.; a.mlf., *Alevî ve Bektaşî İnançlarının İslâm Öncesi Temelleri*, İstanbul 2000, s. 141 vd.; Şükrü Halûk Akalın, "Akhisar'daki Karaca Ahmed Türbesi ve Bu Türbe ile İlgili İnançlar", *V. Milletlerarası Türk Halk Kültürü Kongresi*, Ankara 1997, s. 21; Bedri Noyan (Dedeaba), *Bütün Yönleriyle Bektaşilik ve Alevilik*, Ankara 1998, I, 273-274; Selim Çapar, *Göynük*, Ankara 1998, s. 48; Naci Kum, "Karaca Ahmed'ler Hakkında İncelemeler, Düşünceler", *TFA*, IV/94 (1957), s. 1500-1501; Ragıp Üner, "XIII. Yüzyılda Yaşayan Bir Ruh Hekimi Karaca Ahmed Sultan", *Hayat Tarih Mecmuası*, III/12, İstanbul 1974, s. 19; Baha Tanman, "Karaca Ahmed Türbesi ve Tekkesi", *DBİst.A*, IV, 442.

HAŞİM ŞAHİN

KARACA BEY

(ö. 754/1353)

Dulkadiroğulları Beyliği'nin kurucusu
(bk. DULKADIROĞULLARI).

KARACAAHMET MEZARLIĞI

İstanbul Üsküdar'da
şehrin en eski ve en büyük mezarlığı.

Orhan Gazi tarafından 753 (1352) yılında fethedilen Üsküdar'da müslüman mezarlığı I. Murad devrinde oluşmaya başlamış, İstanbul'un fethinden sonra giderek genişlemiştir. Mezarlığa adı verilen Karaca Ahmed, Anadolu'nun İslâmlaş-

masında önemli katkıları olan abdalân-ı Rûm zümresinden menkubevî bir şahsiyettir. Bu kimliğinden dolayı çeşitli yerlerde yedi ayrı türbesi bulunmaktadır. Üsküdar'da kabristan içindeki türbesi de bunlardan biridir. Evliya Çelebi'nin, "Karaca Ahmed Sultan Tekkesi mezaristan içindedir" şeklindeki ifadesinden burasının o dönemde bir türbe-tekke olduğu anlaşılmaktadır. Resmî olarak 1110 (1698) yılından itibaren Karacaahmet Sultan Mezarlığı olarak adlandırılan mezarlığın bir diğer adı da Üsküdar Mekâbir-i Müslimîni'dir.

Şehircilik tarihi açısından da önem taşıyan Karacaahmet Mezarlığı'nın başlangıç noktası Menzilhâne Yokuşu'nun (günümüzde Gündoğumu caddesi) başı idi. Cumhuriyet döneminde yapılan imar faaliyetleri sonucunda kuzeydeki Tunusbağı caddesinin nihayeti ve burada halen mevcut olan 1092 (1681) tarihli Hacı Fâik Bey Çeşmesi mezarlığın başlangıcı olmuştur. Karacaahmet Mezarlığı'nı, Menzilhâne Yokuşu başından başlamak üzere hepsi eski birer yerleşim yeri olan İnadiye, Tunusbağı, Çiçekçi, Talimhane, Haydarpasha, İbrahimağa, Seyitahmet dereesi, Harmanlık, Nuhkuyusu ve Aşçıbaşı mahalleleri ve semtleri çevreler. Günümüzde içinde bulunan yollarla birlikte yaklaşık 750.000 m²'lik bir araziye kaplayan mezarlık Miskinler, Saraçlar Çeşmesi, Şehitlik, Musallâ ve Duvarıdibi adlı beş büyük bölgeye ayrılır. Mezarlık kuzeyde Tunusbağı'ndan güneyde İbrahimağa çayırına doğru eğimli bir arazi yapısına sahiptir. Seyitahmet dereesi vadisi mezarlığın en çukur kısmını teşkil eder. Güneyinde İbrahimağa çayırının devamında Karacaahmet Mezarlığı'ndan ayrı kabul edilen Ayrılık Çeşmesi Mezarlığı yer almaktadır.

Karacaahmet Mezarlığı, eskiden Ayrılık Çeşmesi'nden sonra Acıbadem caddesini aşarak yamaçtan aşağıya Söğütlüçeşme'ye inmekte, buradan itibaren mezarlığa Mahmutbaba Mezarlığı adı verilmekteydi. Bu mezarlığın karşısında Söğütlüçeşme Tren İstasyonu önünde bir bölüm daha vardı. Burada dereyi aşan Taşköprü'den sonra mezarlık Fenerbahçe Stadıyumu arkasında devam ederdi. Karacaahmet'in son ucu, şimdi Ankara yolu sapağı başındaki Kalyonlar başhalifesi ve ailesinin sofasıyla az ilerideki Kızıltoprak Camii yanındaki hazîre idi.

Menzilhâne'den başlayarak Karacaahmet Türbesi'nin önünden geçen ve me-

zarlığı katedip Ayrılık Çeşmesi'ne ulaşan güzergâh surre alayının yapıldığı ve ordu-
nun sefere çıktığı yoldur. Bu yol, iki yanın-
da yer alan ve her biri bir mimari şahese-
ri olan aile sofaları ve devlet adamlarının
mezarlarıyla Karacaahmet Mezarlığı'nın
bel kemiğini oluşturur. Yol üzerinde me-
zarlar arasında sırasıyla Hoca Sâdeddin
Efendi, Karaca Ahmed, Arapzâde, Mol-
lacık, Miskinler ve Hacı Hüseyin Paşa se-
billeri bulunmaktadır.

Mezarlık, etkileyici görünümü ve mi-
mari ihtişamıyla yüzyıllar boyunca yaban-
cı seyyahları büyülemiş, bazı seyyahlar
hâtıralarında bu mezarlıktan söz etmiş-
lerdir. Mezarlığa ait en eski fotoğraflar
1852-1854 yıllarında Ernest de Caranza
tarafından çekilmiş, onu Abdullah Bira-
derler, Bergren ve Foto Sabah takip et-
miştir. Hâtıratında mezarlığı anlatanla-
rın başında yer alan Theophile Gautier,
Karacaahmet'in Doğu'nun en büyük me-
zarlığı olduğunu söyleyerek hayranlığını
dile getirmiştir. R. Walsh ise burasını
eğimli bir arazi içinde geniş yollarla ayrıl-
mış büyük bir ormana benzetmiştir. Onun
tasvir ettiği sahne Thomas Allom
tarafından gravür olarak resmedilmiştir.

Osmanlı aydınları, binlerce kabir taşını
ve arşiv bilgisini içinde barındıran Kara-
caahmet Mezarlığı'na gerekli ilgiyi gös-
termiş, Mehmed Süreyyâ Bey, Fındıklılı
İsmet Efendi, Ali Fuat Paşa, Şeyh Kemâ-
leddin Efendi gibi şahsiyetler kabristan-
da yatanların kabir taşlarını ve kimlikle-
rini araştırırken Ressam Hoca Ali Rızâ ile
Murtaza Elker ve diğerleri Karacaahmet'-
le ilgili çalışmalar yapmışlardır. Dağınık
evrak halindeki bu çalışmaların bir kısmı
kaybolmuş, ancak bazıları yayımlanabil-
miştir. Mekteb-i İ'âdî Harbiyye-i Şâhâ-
ne öğretmenlerinden Kolağası Mehmed
Râif Efendi'nin burada gömülü 138 meş-
hur kişi hakkında yaptığı derleme *Mir-
'ât-ı İstanbul* (İstanbul 1314) adlı eserini
içinde yer almaktadır (s. 149-197). Üs-
küdar Mahkeme-i Şer'iyyesi mukayyidi
Behcetiler'den İsmâil Hakkı Üsküdarî'nin
1930'da tamamladığı *Merâkid-i Mu'te-
bere-i Üsküdar* adlı kitap (İstanbul 1976)
540 adet kabir ve kitâbesini ihtiva eder.
Karacaahmet Mezarlığı'ndaki bütün ki-
tâbelerin tesbiti için Türk Tarih Kurumu
tarafından Rıfki Melûl Meriç başkanlığın-
da oluşturulan kurulun çalışmalarından
bir sonuç alınamamıştır. Hikmet Turhan
Dağlıoğlu, İ. Fazıl Ayanoğlu, Cemalettin
Server Revnakoğlu, Tugan Saraçoğlu ve
Enver Ergüven'in çalışmaları da yayımla-
namamıştır.

Resmî ve ilmî kodeksler bulunmaması
sebebiyle mezarlığın bazı adaları beledi-
ye hizmetleri kapsamına alınarak istim-
lâk edilmiş, eski mezar taşları yok edile-
rek tamamen yeni bir kabristan haline
getirilmiştir. İstanbul Belediyesi Mezar-
lıklar Müdürlüğü'nce verilen ada numa-
ralarıyla tapu idaresinin verdiği kadastro
ada numaralarının farklı olmasından do-
ğan aykırılık Karacaahmet'e ait bir bölü-
mün mezarlık dışı sayılmasıyla sonuçlan-
mıştır. Mezarlığın çok önemli bir bölümü
olan Seyitahmet deresi ve buradaki İran-
lılar Tekkesi de son yıllarda Karacaah-
met'in bütünlüğünden çıkarılmış, dere
yatağı tahrip edilmiş ve yaklaşık 35.000
m²'lik bir alan nakliyat şirketlerinin am-
barı haline getirilmiştir.

İçinde birçok kuş türünün yaşayıp yu-
valandığı Karacaahmet Mezarlığı başta
servi olmak üzere çınar, defne, çitlembik
gibi ağaçları ve çeşitli bitkileriyle bir or-
man görünümündedir. Mezarlığın içinde
ve çevresinde altı tekke ve namazgâh,
üç cami, yedi çeşme, iki mektep, bir has-
tahane ve bir kireçhane yapılmış, ayrıca
su ihtiyacını karşılamak üzere irili ufaklı
çeşitli kuyular açılmıştır. Miskinler'deki
1303 (1886) tarihli Edhem Paşa Kuyusu
ile Çiçekçi'deki 1318 (1900) tarihli Nâci
Bey Kuyusu bunlar arasında zikredilebi-
lir. Bu kuruluşlar vakıf sistemiyle tesis
edilmiş olduğundan her birine görevliler
tayin edilmiş, mezar ve defin işleri me-
zarıcılar kethüdâlığının sorumluluğuna
verilmiştir. Ehl-i hiref teşkilâtına men-
sup taşçılar, vakıf hizmetlileri, mezarlık
ziyaretçileri, bu saha dahilindeki vakıf
müesseselerinin mensupları Karacaah-
met'teki gündelik hayatın canlı birer par-
çası idiler. Mezarlık hizmetleri vakıf sis-
teminden çıkarılarak belediye hizmetleri
kapsamına alınınca âbkeş, duâgü ve hâ-
fizlik gibi resmî paralı memuriyetler kalk-
mış, böylece gravürlerdeki görüntüler bir
hayal olmuştur.

Yeniçerilerin Hacı Bektaş Ocağı ile iliş-
kileri mezarlığa Karacaahmet adının ve-
rilmesinin sebebini açıklamayı kolaylaştı-
rmaktadır. Bu ocağa mensup yeniçeriler
Karacaahmet'e bölük bölük, cemaat
cemaat, onların arasından yetişen çor-
bacı, vezir, reîsülküttâb gibi şahıslar ma-
kamlarına göre düzenli olarak gömül-
müştür. Bu durum, aynı zamanda hayat-
taki hiyerarşinin kabristanda da devam
ettirilmiş olduğunu göstermektedir. Ço-
ğu yerde bir vezir veya şeyhülislâm aile
efradyıyla yahut devrinin mülkî âmirliyi-

le yanyana gömülmüş, bu yerler giderek
mezarlıkta özel bölümler oluşturmıştır.
Özel adlarla anılan bu bölümler şunlardır:
1. Çiçekçi. Çiçekçi Camii'nin karşısındaki
bölüm adını camiden ve buraya gömül-
müş olan çiçekçilerden alır. Sofular ve Ha-
vuzkapısı diye iki kısma ayrılır. 2. Duvar-
dibi. Dört yol ağzında su terazisinin bu-
lunduğu geniş sahadır. Hanya fâtihî Gazi
Yûsuf Paşa'nın kabri buradadır. 3. Har-
manlık. Nuhkuyusu caddesinin aşağısın-
daki Karacaahmet Mezarlık Memurlu-
ğu'nun alt ve yan tarafıdır. Tabanı Yassı
ve Divitçiler bölümleri vardır. 4. Hattat-
lar. Reîsülhattâtın Şeyh Hamdullah Efen-
di'nin gömülü olduğu bölgedir. 5. Hün-
kâr imamı mevkii. Karacaahmet'in Ayrıl-
ık Çeşmesi Mezarlığı ile birleşen en gü-
ney kısmıdır. 6. İnadıye. Bandırmalızâde
Tekkesi'nin önünden itibaren Tunusba-
ğı'na ve Karaca Ahmed Türbesi'ne doğru
giden bölgedir. Selim Dede ve Voynuk Ah-
med Ağa bölümleri vardır. 7. Kaygusuz
İbrâhim Baba. Tıbbiye caddesiyle Saraç-
larçeşmesi caddesi arasındaki adanın üst
kısmıdır. Kaygusuz İbrâhim Baba ve mü-
ridleri burada gömülmüştür. Nâmık Paşa
aile sofası da burada yol kenarındadır. 8.
Kuyubaşı. 9. Miskinler. Adını burada ku-
rulmuş cüzzamhânedan alır. Saraçlarçeş-
mesi caddesi üzerindeki Balım Ağa Çeş-
mesi'nin civarındır. Sıkselvilere ve Emîr Ka-
sım adlı iki bölümü vardır. 10. Saraçlar
Çeşmesi. İbrâhim Ağa Camii ile Ayrılık
Çeşmesi arasındaki kısım olup tamamen
istimlâke uğramış, yol kenarında sadece
Sadrazam Halil Hamîd Paşa aile sofası
kısmı kalmıştır. Burası da üzeri toprakla
örtülmek suretiyle yok edilmek üzeredir.
Bu bölümün İbrahimağa, Ayrılık Çeşme-
si, Paris mahallesi kısımları yok edilmiş-
tir. 11. Seyitahmet deresi. Dere vadisinde
bir mesire yer olan bu bölüm yok edil-
miştir. Halen İranlılar Tekkesi ve özel me-
zarlığı mevcuttur. Mezarlığın güneydoğu
ucudur. Bu kısım Ayasofyalılar, Taşköp-
rû, Yağlıkçılar, Edhem Paşa bölümleriyle
meşhurdur. 12. Şehitlik. İçteki orta kı-
sımdır. 13. Yüksek Kaldırım. İnadıye'nin
doğu kısmındaki sahadır. 14. Tunusbağı.
Mezarlığın en meşhur kısmı olup sağlı sol-
lu eski kabirlerle doludur. Sofular, Kara-
ağaçlar, Avas Mehmed Paşa bölümleri
vardır.

Mezarlığın başlangıcı olan Menzilhâne
başında surre eminliği, defterhâne emin-
liği gibi vazifelerde bulunan Yûsuf Rızâ
Efendi'nin 1827 tarihli kafesi horasanî
destarlı mezar taşını hâvî aile sofası ve
dua duvarı bulunmaktadır. Karacaah-

met'in ortasından geçen yol buradan başlar. Devamında 1768 tarihli Taşçıbaşlar sofasına ulaşılır. Dîvân-ı Hümâyûn'dan Hâşim Ali Bey'in kabrinin önünden geçilip Kadı Müderris İbrâhim Şefik Efendi'nin sağ tarafta duvar kenarındaki 1828 tarihli örfî kavuklu kabri önüne gelinir. Az ileride sol tarafta toprak seviyesinden 1,5 m. yükseklikte 22 m. uzunluğunda özel bir sofa içinde 1632'de Topkapı Sarayı'nda âsilerce şehid edilen Sadrazam Hâfız Ahmed Paşa'nın kabri vardır. Onu geçip sağda Osman Şems Efendi ile Eşrefzâde Sırrı Efendi ve ihvanının mezarları önünden devam edilerek solda Hoca Sâdeddin Efendi Sebili'ne ve Şeyhülislâm Sâdeddin Efendi ile Mevlevî Reşad Bey'in kabirlerine ulaşılır. Sebil hazîresinin bitişiğinde Karaca Ahmed Sultan Tekkesi ve Türbesi, karşısında ise Rodosî Camii yer alır. Camiye bitişik hazîrede mezarlıklar kethüdâsı Hâfız Hasan Efendi'nin 1804 tarihli kabir taşı bulunmaktadır. Buradan Ayrılık Çeşmesi'ne uzanan yol 1950'deki imar faaliyetleri sırasında genişletilmiştir. Şehitlik yönünde o tarihte açılan kapının arkasında Mimarbaşı Kasım Ağa'nın, onun hizasında şair Enderunlu Vâsıf'ın, onun da aşağısında hâcegândan şair İbrâhim Efendi'nin 1780 tarihli kabir taşı vardır. İbrâhim Efendi'nin kabir taşının yanında Arapzâde Kuyusu ve Sebili yer almaktadır. Bundan sonra ihtişamlı görünüşüyle İshakfezâdeler ve Dürrîzâdeler'in uzun aile sofaları görülür. Bu sofada Anadolu Kazaskeri Muhtar Ahmed Efendi'nin 1811 tarihli örfî kavuklu, Şeyhülislâm Dürrîzâde Abdullah Efendi'nin 1828 tarihli örfî kavuklu, Vezir Ali Paşa'nın 1826 tarihli kallâvî kavuklu, tulumbacı yenîçerilerinden Genç Osman'ın 1816 tarihli dardağan kavuklu ve tulumba remizli taşı yanyana ön sırada Dîvân-ı Hümâyûn'da

bulunuyorlarmış gibi sıralanmıştır. Cornelius Gurlitt, bu ihtişamlı mezar taşlarının fotoğrafını *Konstantinopel* adlı eserinde yayımlamıştır. Bu sofanın karşısında Sadrazam İbrâhim Hilmi Paşa'nın 1825 tarihli kallâvî mezar taşı ile 1853'te vefat eden Sadrazam İbrâhim Sarım Paşa'nın kabirleri hizasında 1865 tarihli harap haldeki Hacı Hüseyin Paşa Sebili'ne gelinir. Sebilin karşısı Balım Ağa Çeşmesi'nin bulunduğu Miskinler mevkiidir. Burası İbrahimağa çayırının sınırı olup sebîl hizasında 1785 tarihli Halil Hamîd Paşa sofası ile Ayrılık Çeşmesi'ne uzanır. Sadrazam Halil Hamîd Paşa sofası Karacaahmet Mezarlığı'nın en uzun sofasıdır (31 m.). 300 m² sahali bu sofada 1784 tarihli ve kallâvîli ayrı iki taş Halil Hamîd Paşa'nın buradaki kesik başı için konulmuştur.

Karacaahmet Mezarlığı'nda bazı mekânlar kesme taş duvarlarla yükseltilmiş ve içi toprak doldurularak aile sofaları meydana getirilmiştir. 1734 tarihli Mirzazâdeler, 1736 tarihli Dürrîzâdeler, 1742 tarihli Âtıfzâdeler, 1762 tarihli Taşçılar ve 1873 tarihli Tırnakçızâdeler mezarlıkta bulunan meşhur aile sofalarıdır. Harmanlık bölümünde yer alan Mütercim Âsım Efendi'nin 1819 tarihli sofası ile Kaygusuz İbrâhim Baba bölümünde yer alan Nâmık Paşa'nın 1892 tarihli sofası yeni tarzdaki sofalara örnek olarak gösterilebilir.

Mezarlıktaki bazı mezarlar açık türbe haline getirilmiştir. Osman Şems Efendi, Melek hazretleri, Şeyh Behcetî Konevî, İbrâhim Hayrânî, Silistrelî Süleyman Efendi ve Bekir Sıdkı Ateşli'nin kabirleri bu tür türbelerdir. Nişancı Hamza Paşa'nın üstü kubbeli açık türbesi yanlışlıkla "at mezarı" olarak tanıtılmaktadır. Divan edebiyatının ünlü şairlerinden Nâbî, Ne-

dîm, Enderunlu Vâsıf ile Emin Hâkî, Nâbizâde Nâzım, Mirzazâde Ahmed Neyfî de Karacaahmet'te gömülüdür.

Karacaahmet'te XVI. yüzyıldan kalma mezar taşı hemen hemen yok gibidir. Yer yer 1110'dan (1698) sonrasına ait mezar taşları görülebilmektedir. Mevcut en eski mezar taşı Şeyh Hamdullah Efendi'ye ait olup 1520 tarihli dir. Taşların çoğunluğu XIX. yüzyıla aittir.

Karacaahmet'te taş kapaklarla mezar odacığı veya tahta kapaklarla doğrudan toprağa gömme tarzında iki tür defin usulü uygulanmıştır. Eski definlerin çoğunluğu taş kapaklı mezar odası tarzındadır. Mezarlık ve mezar taşlarının inşa ve imarı ehl-i hiref taşçıları ve hattatlarınca icra edilmiş, kabirlerin korunmasına özen gösterilmiştir. Günümüzde Karacaahmet'te defne açık bölgelerde hızlı bir mezar taşı katliamı söz konusudur. Defne kapatılmış bölgeler ise iklimin ve zamanın tahribine terk edilmiştir.

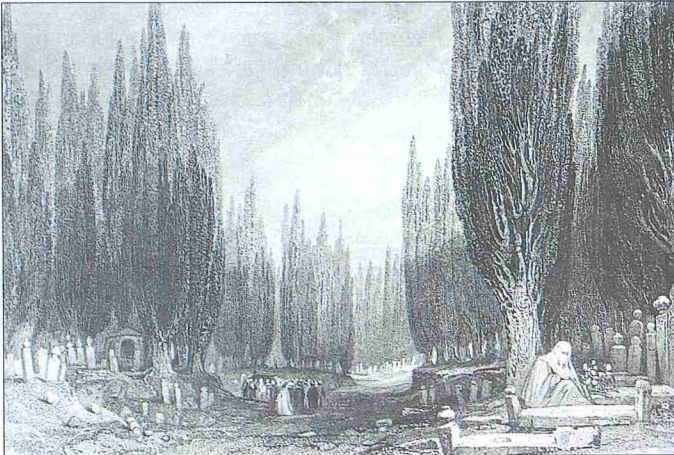
BİBLİYOGRAFYA :

Fazıl Ayanoglu, Şinasi Akbatu ve M. Mesut Koman'ın şahsi arşivleri; Enver Ergüven, *Karacaahmet Defterleri* (Necdet İşli Arşivi); Karacaahmet Mezarlığı notları ve dosyaları (Necdet İşli Arşivi); Mehmed Râif, *Mir'ât-ı İstanbul*, İstanbul 1314, s. 149-188; Sadettin Nüzhet [Ergun], *İstanbul Meşâhîrine Âit Mezar Kitâbeleri*, İstanbul 1932; Hikmet Turhan Dağlıoğlu, "Sanat Bakımından Mezarlar ve Mezartaşları ve Karacaahmet Mezarlığı", *Milletlerarası Birinci Türk Sanatları Kongresi (Ankara 19-24 Ekim 1959): Kongreye Sunulan Tebliğler*, Ankara 1962, s. 120-139; Nursel Köseoğlu, *Karacaahmet Mezarlığı* (mezuniyet tezi, 1969), İÜ Ed. Fak. Ktp., TE, nr. 542; Necdet Barut, *Karacaahmet Mezartaşları* (mezuniyet tezi, 1969), İÜ Ed. Fak. Ktp., TE, nr. 516; Behcetî, *Merâkid-i Mu'tebe-re-i Üsküdar*, Konyalı, *Üsküdar Tarihi*, II, 479-498, 501-508; Semavi Eyice, "Tarihî Mezarlar ve Mezarlıklara Dair Notlar", *Geçmişten Günümüze Mezarlıklar Kültürü ve İnsan Hayatına Etkileri Sempozyumu: 18-20 Aralık 1998*, İstanbul 1999, s. 495-541; a.m.f., "İstanbul Şam Bağdat Yolu Üzerindeki Mimarî Eserler", TD, IX/13, İstanbul 1958, s. 81; TTOK Belleteni, XLIX/328 (1975), Mezarlıklar Özel Sayısı; Osman Öndeş, "Karacaahmet Mezarlığı", *Hayat Tarih Mecmuası*, XI/1 [CXII/2], İstanbul 1975, s. 42-46; H. Necdet İşli, "Karacaahmet Mezarlığı", *DBİst.A*, V, 444-447.

NECDET İŞLİ

XIX. yüzyılda Karacaahmet Mezarlığı'nı tasvir eden Thomas Allom'un gravürü (R. Walsh, *Constantinople and the Scenery of the Seven Churches of Asia Minor*, London 1839, I, lv. 5)

KARACAOĞLAN

Ünlü saz şairi.

Türk halk (âşık) edebiyatının yetiştirdiği en önemli isimlerdendir. Halk şairleri arasında hakkında en çok araştırma ve yayın yapılmasına rağmen doğum tarihi bilin-